

Nationale vlindertelling maand juli 2019 : impressies uit onze vlindertuin waarbij keizerin jarenlang mysterie ontbloot.

Inleiding

Natuurpunt heeft er dit jaar voor gekozen om het “telweekend” te vervangen door een “telmaand” (= 6/7 t.e.m. 28/7). Zo hebben ze 2 vliegen in 1 klap gevangen: als gevolg van de klimaatopwarming valt enerzijds de onvoorspelbare vlinderpiek de laatste jaren steeds vroeger waardoor het ideale telweekend moeilijk in te schatten is en anderzijds hebben de deelnemers nu meer kans om te kunnen meetellen.

Net als vorig jaar is het voorjaar weeral zeer droog geweest en hebben we zojuist een 1^e hittegolf achter de rug... Landkaartjes en dagpauwogen zijn hierdoor duidelijk de “voorjaarspineuten” en zijn volledig gecrasht. Zal de zomergeneratie wat soelaas brengen met al wat meer klaarheid tijdens de vlindertelling?...

De weersvoorspellingen bleven zeer zonnig voor de komende tijd met amper een druppel neerslag in het vooruitzicht. Het watertekort begon zich hier en daar al te manifesteren. De junidip was net achter de rug en de laatste dagen begon je al te merken dat de zomergeneratie op gang aan het komen was: mooie verse en kraaknette vlinders met uitzondering van enkele totaal uitgerafelde en versleten distelvlinders. Sinds het ongeëvenaarde topjaar 2009 was er nu terug voor het eerst sprake van een invasiejaar vanuit het zuiden. Maar dit keer wel via een omweg vanuit Oost-Europa omdat ze nu eenmaal meesurfen met de luchtstromingen. Zal de vlindertelling net op de generatiewissel plaatsvinden?...

De 1^e bloemen van de vlinderstruiken en koninginnekruid stonden klaar om te ontluiken: de nectarkroeg opende zijn deuren waardoor de vlinders weer niet konden weerstaan aan de zoete aantrekkelijke geuren middenin de toch wel overwegend groene woestijnen.

Speciale aandacht ging dit jaar toch wel naar de witjes: als gevolg van de klimaatopwarming verovert het scheefbloemwitje stilaan onze contreien en overbruggen probleemloos 10-tallen kilometers. Enkele weken geleden is immers een 1^e exemplaar gespot in het naburige Belsele.

Echt benieuwd wat deze extra lange editie zou teweegbrengen: theoretisch hogere kansen om meer soorten te kunnen spotten met een hoger aantal per soort. 23 dagen geduld om de eindafrekening te kunnen opstellen onder het motto “verwacht het onverwachte”... dat maakt het steeds opnieuw opwindend.

1^e telweek

Zaterdag 6/7 werd omstreeks 9:15 uur het startschot gegeven door een splinternieuw oranje zandoogje. “En danseuse” patrouilleerde dit mannetje op en neer in de voortuin o.a. tussen lavendel en marjolein om dan even te gaan opwarmen in de ochtendzon. Ze begonnen nu pas aan hun vliegperiode en tevens het 1^e exemplaar dat ik dit jaar in onze vlindertuin mocht aanschouwen. In onze voortuin schijnt de ochtendzon en daar zijn dan ook de meeste vlinders in de voormiddag waar te nemen. Het temperatuurverschil met de achtertuin (zuidgericht) is dan opmerkelijk.

Een vrouwtje klein koolwitje trok mijn aandacht omdat het steeds maar rond een weliswaar klein plantje Oost-Indische kers cirkelde om er uiteindelijk met enkele kleine tussenpozen 7 solitaire eitjes op af te zetten.

Een haastige kolibrievlinder scheerde even over de lavendel om dan weer snel het hazenpad te kiezen. Maar toch net genoeg om hem te kunnen aankruisen en eveneens het 1^e exemplaar dit jaar.

De temperatuur was wel meer dan 20 °C maar toch was het teveel bewolkt en winderig om de vlinders massaal in beweging te kunnen zetten. De 1^e dag was nochtans geen onverdeeld succes met 8 verschillende soorten waarvan 2 nieuwelingen voor dit jaar.

Volgens Natuurpunt vlogen de bruine zandoogjes beter dan het gemiddelde van de vorige jaren wat ik ook kon onderschrijven. Vroeger was het eerder een sporadische verschijning terwijl het nu (de laatste jaren) geregelde bezoekers zijn. Ze bekvechten dan regelmatig met oranje zandoogjes rondom wilde marjolein.

In tegenstelling tot vorig jaar waren er nu amper buxusmotten te bespeuren. Een terugval was wel enigszins verwacht: veel aangetaste buxussen zijn inmiddels vervangen (minder aanbod) en steeds meer andere dieren ontdekken de rupsen als voedsel. Maar... er zal allicht ook wel een serieus negatief effect zijn van het (onverantwoord) massaal gebruik van verdelgingsmiddelen. De ongeziene sterfte van vele duizenden jonge meesjes in het nest is allicht te wijten aan de vergiftigde rupsen waarmee ze gevoederd zijn?... De residuen van pesticiden zijn hun allicht noodlottig geworden... Dit maakt momenteel nog onderwerp uit van een grootschalig onderzoek. Of de "plaag" van deze invasieve exoot nu over is, zal de toekomst uitwijzen. Is de mens wel goed bezig?...

Wie zich weinig of niets van de weersomstandigheden aantrok was een klein geaderd witje. Ik heb het ongeveer 30 minuten gadegeslagen omdat het steeds maar rondwarrelde op een toch wel lommerrijk plekje met look-zonder-look. Hierop heeft ze na lang speuren en aftasten van de bladeren uiteindelijk een 6-tal solitaire eitjes afgezet. De voorkeur ging niet uit naar forse grote planten maar eerder naar de kleinere.

Naar het einde van de 1^e telweek was de top 3 van de zandoogjes compleet: bruin, oranje en bont zandoogje.

De 1^e telweek met toch al 16 soorten was weliswaar ietwat ondermaats te wijten aan de minder goede weersomstandigheden. Doorgaans was de temperatuur wel tussen 20 en 25 °C maar er was overwegend teveel bewolking in combinatie met winderige toestanden. Geen zon is synoniem aan geen vlinders (alhoewel de natuur geen exacte wetenschap is). Het zijn niet voor niets zonnekloppers... Er is wel een klein beetje neerslag gevallen waardoor de tuin toch ietwat kon herademen. Maar het was niet meer dan een kleine druppel op een véél te hete plaat.

2e telweek

Ook in het begin van de 2e telweek waren de weersomstandigheden niet echt aantrekkelijk: teveel bewolking met af en toe een streepje zon. Temperaturen in de buurt van 20 °C maar ook deze week geen neerslag in het vooruitzicht. Maar toch kon ik eindelijk 2 dagpauwogen opmerken op buddleia.

Weerman Frank toverde enkele schitterende dagen uit zijn hoed wat onmiddellijk door de vlinders beantwoord werd met meer soorten en hogere aantallen. Vooral de atalanta's lieten zich vanaf dan veelvuldig opmerken op buddleia en koninginnekruid. Het waren overwegend grote exemplaren.

Enige tijd geleden had ik een 10-tal bloemkolen in potten uitgeplant en naast de vele eitjes die ik al opgemerkt had, zaten er nu 16 groene rupsjes van het klein koolwitje te smullen van de sappige langwerpige bladeren. Die vertoonden al een serieus vraatpatroon maar dat is ook juist mijn bedoeling. De bloemkolen op zich zijn van geen tel...

De distelvlinders die ik tot dan toe gezien had waren telkens zeer uitgerafelde exemplaren met zodanig afgebleekte kleuren dat de vleugeltjes bijna doorzichtig waren. Hun nakomelingen zien pas in augustus het daglicht om daarna terug zuidwaarts te vliegen. En zo is de cirkel rond om hun soort in stand te houden. In het weekend van 15 en 16/7 was ik in Tsjechië voor motorraces van mijn

petekind Laurent. Tijdens de races door heb ik daar zeer veel heel verse distelvlinders gezien zodat ook ik getuige geweest ben van hun dit jaar toch wel afwijkende reisroute.

Als ex-wielrenner ging mijn aandacht tussendoor ook geregeld naar de Tour. Inmiddels had ik echt al kunnen genieten van de overwinningen van Thomas De Gendt en de steeds meer verbluffende maar toch wel onfortuinlijke Wout Van Aert. Jammer genoeg werd hij door een zware valpartij in de individuele tijdrit uitgeschakeld (althoewel het naar mijn aanvoelen nog één Tour te vroeg was).

Woensdag 17/7 was tot dan de 1e perfecte vlinderdag: hele dag zonneshijns met een temperatuur rond 25 °C en bovendien quasi windstil. Dit resulteerde onmiddellijk in een dagresultaat van maar liefst 16 soorten met mooie aantallen per soort. De topper was in de late namiddag een vers vrouwtje keizersmantel! Sinds 2015 komen deze grote opvallende en zeldzame parelmoerachtigen jaarlijks langs (behoudens 2016). Ook 's anderendaags is ze mij met haar groenkleurige onderkant opnieuw komen verblijden. En opnieuw stelt zich de vraag: is er in mijn omgeving toch nog ergens een ongekeerde populatie? De dichtstbijzijnde gekende is Puyenbroeck Wachtebeke op circa 25 km. Ze kunnen vele kilometers aan, maar dan ongeschonden? Ook vorige jaren waren het doorgaans verse exemplaren. Mannetjes durven nogal eens zwerfgedrag vertonen op het einde van hun vliegperiode maar dit was nu nog niet het geval én het was bovendien een vers vrouwtje... Zoektochten hebben tot hiertoe nog geen soelaas gebracht.

Op winderige en quasi zonloze dagen, ondanks temperaturen rond of boven de 20 °C, lieten onze zonnekloppers het toch wel grotendeels afweten. Vlinders met donkere vleugels zoals atalanta's en dagpauwogen zoeken dan plaatsjes met windvrij microklimaat om "op te laden". Met volledig opengespreide vleugeltjes zitten ze dan op het licht gekleurde tuinpad ietwat verscholen tussen planten en struiken. Of een gehakkelde aurelia op de witte bollen van de hortentia Annabelle. En dit allemaal in afwachting van zonnestraaltjes om dan onmiddellijk terug actief te kunnen worden.

Opvallend was wel dat er bijna geen dagactieve nachtvlinders te bespeuren vielen. Er zou volgens Natuurpunt een link kunnen zijn met de extreme hitte en langdurige droogte van vorige zomer waardoor veel voedselplanten simpelweg verdord zijn. Hierdoor hebben de rupsen weinig of geen eten gehad en het loodje gelegd.

1 perfecte vlinderdag was deze week voldoende om ineens 16 soorten te zien en het totaal aantal vlinders/dag te verdubbelen (36).

[3^e telweek](#)

Zaterdag 20/7 startte met veel bewolking waaruit tot groot jolijt toch een beetje regen gevallen is. Omstreeks de middag kwam er een kortstondige opklaring en onmiddellijk waren 13 soorten actief om in hun korte bestaan hun tijd toch zo efficiënt mogelijk te benutten. Er waaide wat meer wind dan anders en plots dook er opnieuw een keizersmantel op. Dit keer een zeer zenuwachtig en relatief vers mannetje dat geen andere vlinders in zijn omgeving duldde. Deze zeer mobiele en krachtige bosvlinder wou de roze buddleia voor zich alleen. Na amper 5 minuten koortsachtig nectar slurpen is hij in sneltreinvaart opnieuw vertrokken. Hij gunde mij amper tijd voor enkele foto's. Het werd een week vol keizersmantels...

En kijk, ook de kleine muntvlindertjes kwamen plots tevoorschijn en een trio deed zich tegoed aan de nectar van wilde marjolein. En zowaar verschietsachtig: ook een 1e landkaartje (zomervorm) liet zich kortstondig zien. Deze brandnetelsoort heeft het zeer zwaar te verduren na de extreme droogte van vorig jaar en zijn met een vergrootglas te zoeken.

Een reeks vlinderstruiken in de voortuin draagt nog droogtesporen van de extreme droogte én hitte van vorig jaar waardoor ze in onze toch al arme zandige bosgrond dit jaar een duidelijke groeiachterstand hebben opgelopen. Jammer, want minder bloei is minder nectar... Door droogte- en

hittestress kan de nectarproductie zelfs helemaal stilvallen. Ook sommige andere planten hingen nog aan een infuus... Bij het opkomen van enkele buien in de namiddag waren op slag alle vlinders weer verdwenen. Het was opnieuw maar een klein druppeltje op een hete plaat. Maar beter iets dan niets in het vooruitzicht van een nieuwe aangekondigde hittegolf in deze laatste telweek...

Omstreeks 15:45 uur was er opnieuw een kortstondige zwoele opklaring. Vlinders kwamen terug tevoorschijn alsook opnieuw een... keizersmantel. Aan de hand van zijn onbeschadigde vleugels zag ik duidelijk dat het een ander vers mannetje was met hetzelfde zenuwachtige gedoe. Zijn pitstop was nog korter dan de vorige.

Onze nationale feestdag was zoals in de Tour de France een "overgangsetappe" naar opnieuw een hittegolf. Het werd overwegend een bewolkte en zonnige dag met temperaturen schommelend tussen 20 en 25 °C.

Een zeer haastige koninginnepage (jaarprimeur) kwam 's middags even paraderen, maar dan wel in ijtempo. Ook al slurpen ze nectar, hun grote sterke geelachtige vleugels blijven quasi constant in beweging. Voor een foto was er amper tijd want met krachtige vleugelslagen verdween ze weer snel hoog in de lucht boven ons zadeldak.

Maar... het uniek topmoment van de hele vlindertelling was in de maak alhoewel ik het op dat eigenste moment nog niet goed en wel besepte. Omstreeks 14:00 uur waren wij aan ons tuinhuis ons middageten aan het verorberen terwijl plots een keizersmantel rond ons vloog. Eureka! Opnieuw! Compleet verrast snelde ik onmiddellijk naar binnen om mijn fototoestel te halen. Eten was voor mij niet meer aan de orde. Ze bleef maar rondcirkelen en vrij snel had ik het door: ze wou eitjes afzetten?!?! Droom ik? Al verschillende jaren laat ik in dit hoekje van onze vlindertuin maartse viooltjes staan. Het is immers hun waardplant, maar eerlijk toegegeven, had ik nooit durven dromen dat een vrouwtje hierop zou afkomen. Bovendien stonden de plantjes in het perkje er maar vrij povertjes bij omwille van de droogte, maar in het muurtje van betonnen bloembakken heb ik ze geregeld water gegeven. De zaadjes sprongen op dat moment vrolijk in het rond. Compleet verrast zag ik dat ze eitjes begon af te zetten op zowel een vlinder in stro/riet als dito vogelnestjes. Ze hangen ietwat in de schaduw onder de oversteek van ons tuinhuis, weliswaar in de onmiddellijke omgeving van de maartse viooltjes. En deze beschaduwde plekjes genoten duidelijk haar voorkeur. Ook langs de voorkant werden hierop eitjes afgezet weliswaar in beperkte mate (minder schaduw). Met tussenpozen ging ze even zonnen om wat op krachten te komen: ofwel hogerop in de nabije bomen ofwel op de witte bollen van de hortentia Annabelle. Dit afgewisseld met nectar slurpen op de buddleia's die ook daar onmiddellijk ter beschikking zijn. Ze zette ook haar geel geribbelde eitjes af langs de achterkant van ons tuinhuis waar ook zulke vogelnestjes hangen. Op een gegeven moment zelfs eiafzetting in de horizontale spleten van de sidings van ons tuinhuis! Langs de voorzijde van de betonnen bloembakken werden ook verschillende keren eitjes afgezet tussen klimop en mos alsook in de spleetjes van de ruwe beton.

Toen ik dacht dat het schouwspel gedaan was, ging ik in ons tuinhuis met openstaande deur. Ik wou even in het donker checken of mijn foto's ietwat gelukt waren en je gelooft het of niet: ze was er weer en kwam zowaar binnengevlogen! En nog wat later kwam ze buiten op het terras zelfs op mijn T-shirt zitten alsof ze wou vragen om goed voor haar nakomelingen te zorgen... En of. Ik hoorde ook zeer duidelijk het geluid van haar klapperende vleugels als ze rondom mij heen vloog. Je kunt wel geloven zeker dat op dat moment mijn hart klopte tot in mijn keel! Ik heb zoveel mogelijk getracht om zowel foto's alsook filmpjes te maken.

Het is zeer eigenaardig: ik heb van de meeste plaatsen van eiafzetting een exacte locatie ofwel op foto ofwel door ze te volgen en toch heb ik van de circa 45 plaatsen amper 12 eitjes effectief kunnen terugvinden! Zelfs met een vergrootglas bleven de meeste onvindbaar. Ze heeft allicht meer eitjes afgezet want ik heb ze ook regelmatig in het smalle gangetje achter de betonnen bloembakken zien

wegduiken om na korte tijd terug te verschijnen. Om haar niet teveel te storen ben ik daar geen enkele keer even vlug gaan kijken. Dit unieke schouwspel heeft tot circa 17:15 uur geduurd. A.d.h.v. mijn foto's heb ik kunnen nagaan dat hetzelfde vrouwtje de vorige dagen reeds in onze vlindertuin rondgevlogen heeft (klein stukje uit rechter bovenvleugel).

Door dit unieke schouwspel is mijn jarenlang mysterie uitgeklaard! De keizerin heeft zich voor mij bloot gegeven! Ik ben nu overtuigd dat als zwervende vrouwtjes een geschikte locatie vinden, er eitjes worden afgezet en er also een tijdelijke populatie ontstaat. En met wat geluk vliegen er dan het volgende jaar verse exemplaren in die omgeving rond. Op deze manier kunnen ze door hun mobiliteit hun verspreidingsgebied stelselmatig uitbreiden wat toch wel een vrij nieuw gegeven is in de vlinderwereld. Zoals in de aanhef van mijn verslag stelde niet alleen ik, maar ook andere vlinderliefhebbers, zich al enkele jaren de vraag of er in mijn buurt nog een ongekende populatie zou zijn gezien de quasi altijd verse exemplaren in onze vlindertuin.

De rupsjes die nu nog wel uitkomen, maar evenwel zonder eten overwinteren, gaan pas begin volgend jaar op zoek naar hun waardplant om dan volop te beginnen smullen. Ondertussen heb ik al viooltjes bijgezaaid. Volgend voorjaar ga ik er ook nog vele bij aanplanten en ga zeker op speurtocht naar de rupsen! Er is struikgewas genoeg in de nabije omgeving om daarna te kunnen verpoppen. Wordt hopelijk vervolgd...

algemeen zicht plaats afzet eitjes keizersmantel vrouwtje: afwisselend nectar slurpen/zonnen

keizersmantel vrouwtje: afzet eitje – eitje - nectar slurpen

En tot de zon onderging kon ik, als alle andere vlinders reeds een slaapplek opgezocht hadden, genieten van de eikenpages in de kruin van onze Amerikaanse eik. Onze BBQ heeft mij, weliswaar laattijdig, zeer goed gesmaakt terwijl ik achterover leunde in de tuinzetel om ze te kunnen inventariseren. Het glaasje frisse witte Pinot Grigio ging met veel meer plezier en geneugte achterover, vermoedelijk een beetje als decompressie na het verdwijnen van de adrenaline... Wat kan het leven toch mooi zijn als je kunt genieten van zulke kleine mooie dingen. Maar je moet ze dan wel zien...

En 's anderendaags werd het al minstens even gek: vlak op de middag scheerde een vrouwtje kleine parelmoervlinder met een zeer korte tankbeurt langs de roze buddleia's in de voortuin. Ze was haastig. Stilzitten doen deze kleine parelmoerachtigen ook niet echt: hun vleugeltjes gaan bijna altijd

op en neer tijdens het slurpen van nectar wat het maken van scherpe foto's duidelijk bemoeilijkt. Het was warempel pas de 2^e waarneming in meer dan 30 jaar! Vorig jaar was de primeur weggelegd voor een mannetje. Van deze soort is er zelfs geen enkele gekende populatie in onze contreien. Vanwaar zou deze toch wel zeer zeldzame kleine zwerver komen? Ook zij hebben diverse soorten viooltjes als waardplant... Het zal dan toch niet waar zijn zeker?... Een reden temeer om nog meer zaadjes in onze vlindertuin in het rond te strooien... Naast de bloembakken kleuren ze ook her en der de tuin.

kleine parelmoervlinder (vrouwtje)

Kort daarna knalden nog eens 2 keizersmantels mij op topsnelheid voorbij in de achtertuin. Mannetje - vrouwtje? Mannetje - mannetje? Op een zeer wazige foto kun je enkel zien dat het 2 keizersmantels zijn. En daarmee was ook alles gezegd.

In tegenstelling tot de rustdag in de Tour de France gunden de vlinders mij dit niet, maar daar maalde ik absoluut niet om! Hoe meer zielen,... euh... sorry... Hoe meer vlinders, hoe meer vreugd!

Stilaan werd je de tropische warmte al gewaar met temperaturen tot 30 °C. Zo heet is ook weer niet goed voor onze fladderende juweeltjes: vanaf dan beginnen ze verkoeling op te zoeken. Het zijn immers koudbloedige insecten die kunnen uitdrogen. Hoe hoger het kwik dan verder doorstijgt, hoe minder er nog te zien zijn. Gelukkig zijn er meer dan schuilplaatsen genoeg voorhanden (bv. tussen klimop rond bomen of in ander struikgewas).

Op dinsdag 23/7 was het kwik al verder doorgestegen tot 35 °C. Toch had ik rond de middag het geluk om opnieuw een koninginpage alsook een vers vrouwtje keizersmantel kortstondig op de buddleia's te mogen begroeten. Dit zijn warmteminnende soorten. Daarna stond het vlinderfeestje bijna op non-actief. Toen het nog niet echt té warm was waren de meeste soorten wel present zij het wel met hooguit 1 exemplaar. De laatsten die op de buddleia's in de blakke zon deze verzengende hitte nog een poosje bleven trotseren waren citroenvlinders.

En op woensdag 24/7 werd het zelfs meer dan 37 °C! Op het toppunt van de tropische hitte waren er weinig of geen vlinders meer te bespeuren. Wel veel soorten (met amper enkele exemplaren per soort) maar die waren ofwel 's morgens al even gepasseerd ofwel 's avonds als de meest verzengende hitte al een beetje verminderd was. Ze hielden duidelijk niet van tropische toestanden en blijven dan in het heetst van de strijd verscholen op koelere plaatsjes.

Donderdag 25/7 heb ik nog tot 9:00 uur kunnen tellen om daarna naar Chimay te vertrekken voor motorraces. Ik was wel genoodzaakt om 's morgens vroeg om 6:00 uur planten te besproeien waaronder ligularia. En plots kwamen 2 eikenpages van tussen het bladgroen naar boven gekropen. Opvallend was dat ze hun achterlijfje over het blad schuurden alsof ze hiermee vocht wilden opnemen of was het ter afkoeling? Toch ook wel weer een kleine verrassing. Daarna vlogen ze weg richting hun Amerikaanse eik. Het is duidelijk dat ze de nacht doorgebracht hadden tussen het koele bladgroen. In de loop van de dag is het kwik gestegen tot boven de 40 °C en is door het KMI ook de hoogste temperatuur ooit opgetekend sinds de start van hun metingen in 1831!

De dagen erna heb ik niet meer kunnen tellen aangezien ik in Chimay aanwezig was voor de motorraces met filmopnames samen met mijn petekind Laurent. Hij zal naast Matteo Simoni en Veerle Baetens meespelen in de Vlaamse langspeelfilm "Rookie" die in 2020 in de Vlaamse bioscopen zal te zien zijn. Google die filmnaam maar eens.

Ondanks de tropische temperaturen was deze 3^e telweek absoluut de beste met een constante van de meeste soorten en de hoogste aantallen per soort. Bovendien heeft de keizerin haar geheim prijsgegeven en wordt het uitkijken naar het vervolg in 2020. Ook de kleine parelmoervlinder wordt opnieuw een zeldzaamheid om naar uit te kijken.

Conclusie

Het was absoluut niet evident maar toch heb ik getracht om gedurende de hele telperiode zoveel mogelijk tijd vrij te maken. Enerzijds was dit evenwel een heel intensieve periode maar anderzijds is de lokroep van onze fladderaars onweerstaanbaar om te negeren...

Tussen al de witjes heb ik geen enkel scheefbloemwitje kunnen bespeuren. En de opgang van atalanta's en distelvlinders met 10-tallen per dag is pas na de telling volop van start gegaan.

Mijn top 3 van vorig jaar die volledig bestond uit dagactieve nachtvlinders (gammaultje, buxusmot en muntvlindertje) is volledig van tafel geveegd en vervangen door atalanta, oranje zandoogje en citroenvlinder. Telkens zag ik hiervan 6 exemplaren als hoogste aantal.

atalanta

oranje zandoogje (mannetje)

citroenvlinder

Het is in het algemeen gesteld geen denderende editie geworden maar toch blijft onze vlindertuin zowel in "goede als kwade dagen" ver boven het gemiddelde uittornen (zie tienjaars gemiddelde).

Als je goed zorgt voor vlinders ben je altijd winnaar! Het wordt hoe langer hoe duidelijker dat privétuinen steeds maar aan belang winnen willen we binnen enkele decennia nog vliegende insecten overhouden... Daarom zou ik volgende oproep willen lanceren: zet eens een vlinderstruik in je tuin en succes is gegarandeerd. Vlinders zijn onmisbaar in de bestuiving van allerhande bloemen en planten en ook heel belangrijk in de voedselpiramide om ons ecosysteem vlot draaiende te houden.

Heb je nog nooit meegeteld? Hiermee alvast een warme oproep om ook in juli 2020 dit eens te doen. Het werkt immers ontspannend en bovendien help je Natuurpunt weer een stapje vooruit!

Cijfermatig (inclusief dagactieve nachtvlinders):

- * onze vlindertuin: 26 verschillende soorten - totaal 68 exemplaren;
- * gemiddelde Vlaamse tuin: 5 verschillende soorten - totaal 9 exemplaren;
- * gemiddelde Nederlandse tuin: 3 verschillende soorten - totaal 7 exemplaren.

Cijfermatig gemiddelde afgelopen 10 jaar (inclusief dagactieve nachtvlinders):

- * onze vlindertuin: 16 verschillende soorten - totaal 100 exemplaren;
- * gemiddelde Vlaamse tuin: 5 verschillende soorten - totaal 15 exemplaren;
- * gemiddelde Nederlandse tuin: 5 verschillende soorten - totaal 14 exemplaren.